

4 adventná B 2020

AI Isté komerčné rádio v tomto čase predvianočných príprav robí všetko preto, aby vytvorilo akúsi predvianočnú idylku. Robí to vianočnými pesničkami, rozdávaním reklamných predmetov, ponúkaním vianočným darčekom z pohodlia domova klikaním na internet. Idylka nad idylku. Stačí počúvať toto rádio a život bude jedna veľká idylka.

KE Dnešný úryvok z Lukášovho evanjelia o zvestovaní dievčati Márii, ktoré sme už počuli veľakrát, a tiež poznáme aj z mnoho príťažlivých obrázkov, akoby túto udalosť vykresľoval ako idylku bez problémov: Mária pôvabne kľučí v útulnej izbičke, kam otvoreným oknom vlietajú s poslom Božím aj hrkútajúci holúbkovia a anjelici a všade plno ružičiek. Romantická idylka. A Mária hovorí svoje áno Božiemu zámeru.

DI Ono to vtedy pre Máriu nebola žiadna idylka. Striedme slová evanjelia sa zmieňujú o dvoch neočakávaných ťažkostiach Panny Márie: najprv, že to nemohla pochopiť, a potom, že sa obávala. Ako sa zachovala Mária? Počujeme Máriinu pochybnosť vyjadrenú otázkou: ako sa to stane? Ale Mária nevyžaduje žiadne rozbery a dôkazy, uspokojí sa s teológiou srdca: prejaví oddanosť voči Bohu, ktorému dôveruje a nepýta sa prečo. Dôverou v Boha prekonáva aj druhú nepríjemnosť, strach: "Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha!" A Mária súhlasí.

PAR Aj my sa ocitáme vo svojom živote v podobných situáciách: Mávame pochybnosti vo viere a bojíme sa. Ako sa máme správať v týchto ťažkostiach? Predovšetkým, nezatvárajte oči pred pochybnosťami. Mnoho kresťanov trpí akýmsi predsudkom, že mať pochybnosti vo viere je niečo neslušné, ba až hriechne, čo sa dobrým kresťanom vôbec ani nemá prihodiť. Preto sa hanbia hovoriť o problémoch viery s kňazom, s domácimi, ba ani sami sebe ich nechcú pripustiť a potláčajú ich do podvedomia, namiesto toho, aby sa po vzore Márie v pochybnostiach úplne jednoducho a otvorene pýtali v osobnej modlitbe Boha: „Ako sa toto môže stať, ako je toto možné?“ Keď vám teda napadne nejaká pochybnosť vo viere, nič sa za to nehanbite. Pýtajte sa. Hľadajte odpoveď. Vytrvajte. Nelámte nad sebou palicu. Ale držte sa aj ďalej vzoru Máriinho: "Pán Boh vie, ako to je, to je hlavné, a ja na to časom tiež prídem."

Potom je tu ešte ľudský strach. Keby sme naozaj mysleli na to, čo hovoríme v modlitbe pred svätým prijímaním, nastalo by pri omšovom

Otčenáši asi veľké ticho tam, kde sa hovorí: "Bud' vôľa tvoja." My sa však Pána Boha bojíme. Je to dôsledok prvotného hriechu. My sme počuli príliš veľa strašidelných historiek už v Starom Zákone, akým krutým skúškam podrobuje Pán svojich verných. My i cnosť zvanú "Bázeň Božiu - bohabojnosť", chápeme ako povinnosť veriaceho báť sa Boha a jeho trestov, doslova sa pred Bohom triasť. Máriinu bázeň stačilo rozptýliť prosté oznámenie, že našla milosť u Boha. Ona to vedela, a nám sa to tiež pripomína, že bázeň Božia neznamená strach pred tým, čo urobí Boh! Ved' čo On robí, je vždy dobré a vedie k dobru. Cnosť bázne Božej je bázeň, aby sme sa neodvrátili od Božej lásky, aby sme nepokazili život sebe i iným.

MY Františkánsky kňaz Jim Van Vurst opisuje skúsenosť, ktorú mu opísala jedna nepraktizujúca veriaca. Po mnohých rokoch sa rozhodla, že si dá vzťah s Bohom do poriadku. To ale vyžadovalo okrem iného aj spoveď. A tak jeden deň nabrala odvalu. Autom sa doviezla do františkánskej kaplnky, kde práve otec Jim spovedal. Ku spovednici bolo potrebné vyšliapať 12 veľkých schodov. Ona nedokázala urobiť krok ani na ten prvý. Odišla a chodila okolo kaplnky. Trvalo to veľmi dlho. Pochybovala a bála sa. Sama seba sa pýtala: „Skutočne to chcem urobiť? Možno by som to malo odložiť na budúci týždeň.“ Nakoniec sa predsa len rozhodla aspoň zdolať schody. Pri spovednici bolo niekoľko ľudí. Pochybosti, strach, hanba ju ničili. Prepúšťala iných pred seba. Nakoniec bola na rade, ale stále nevedela čo urobiť. Ktosi ju postrčil zozadu a bola v spovednici. Keď sa zmierila s Bohom, chcela vedieť, kto ju to tam vlastne postrčil. Pri spovednici však nikoho nenašla, v kaplnke nikto nebol, na parkovisku žiadne auto. Otec Jim bol presvedčený, že ju Boh svojou láskavou rukou postrčil, aby mu ona opäť povedala svoje obnovené áno.

ADE Mária zaváhala, ale povedala áno. To sa dnes a denne čaká aj od nás. Nielen postaviť jasličky, nielen spievať koledy, nielen ísť na polnočnú! Od každého z nás sa čaká, že vyjadríme Bohu svoju ochotu žiť denne podľa zásad evanjelia, dokonca že pozveme aj niekoho kto pochybuje. Až potom to môže byť tá pravá idylka, ktorú ani to najlepšie komerčné rádio vytvoriť nemôže. Amen.